

[Frank Jensen]

digelse ikke stode på den store modstand fra Socialdemokratiets side, fordi regelsættet i vid udstrækning, i hvert fald i overvejende grad, bygger på almindelige retlige bestemmelser.

Men alt andet er ikke lige i denne sag. Sådan skal det ikke være i fremtiden, hvis det står til landets nuværende undervisningsminister. Ministeren har inden for de seneste to år udarbejdet hele to nye forslag til et nyt system, der bryder med det retlige princip og i højere grad bygger på skønsprincippet.

Vi har forstået, at det seneste forslag er udsendt til høring fra Undervisningsministeriets side, men vi har også forstået, at dette nye system skulle træde i kraft med optaget i 1991, og vi har samtidig forstået, at det forslag, der er udsendt til høring fra Undervisningsministeriets side, ikke er regeringens forslag. Der står i Politiken den 29. januar 1990:

»Det er slet ikke politisk afklaret i regeringen. Adgangskravene skal være meget håndfaste og mere håndfaste, end de er i dag og der er lagt op til. De studerende skal vide, hvad de bliver bedømt på, siger Elisabeth Arnold.«

Vi vil i forbindelse med det forestående udvalgsarbejde med L 139 få klarlagt, hvad det er, undervisningsministeren nu søger bemyndigelse til. Det er klart, at der ikke var nogen problemer i forhold til dette lovforslag, hvis alt andet var lige, fordi vi i overvejende grad anvender et retligt princip. Men når vi ved, at undervisningsministeren i det forslag til nyt reguleringssystem, som er udsendt til høring, lægger op til, at vi i højere grad skal anvende et skønsprincip, ja, så er det, vi bliver betænkelige, og så er det, vi ønsker under det forestående udvalgsarbejde at inddrage hele det nye reguleringssystem, som ministeren har udsendt til høring i forbindelse med behandling af dette lovforslag, for vi mener ikke, at de to ting kan adskilles.

Vi håber og tror, at de forhandlinger, som statsministeren har påpeget over for Socialdemokratiet nu skal indledes om fremskaffelse af flere uddannelsespladser, bliver det altovervejende tunge element i forbindelse med forårets forhandlinger her i folketingssalen om de videregående uddannelser. Det er det eneste, der reelt kan løse det problem, vi står over for, nemlig at der er for mange velkvalificerede unge til for få uddannelsespladser.

Vi vil altså i udvalgsarbejdet forsøge at få inddraget det forslag til nyt reguleringssystem,

som er, hvis jeg forstår fru Elisabeth Arnold rigtigt, undervisningsministerens og ikke regeringens forslag. Vi vil i hvert fald finde ud af, hvor regeringen står, og hvad der er undervisningsministerens nye reguleringssystem, og få det inddraget i forhandlingerne om nr. L 139. De to ting kan ikke adskilles.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til oplysning for hr. Frank Jensen vil jeg sige, at citater fra dagspressen altid er morsomme, især når de er forsynet med overskrifter, som er aldeles vildledende.

F.eks. står der »Ønsker om skrappe krav til de studerende« som overskrift for det interview eller de par ord, jeg udtalte til Politiken. Det er helt i modstrid med, hvad der står nede i teksten, for dér står der, at »det, de studerende har brug for, er klare og præcise krav« – ikke skrappe krav, men klare og præcise krav – så de ved, hvilke kriterier de bliver bedømt på. Det er det, sagen drejer sig om.«

Så vil jeg godt lige sige til hr. Frank Jensen, at Socialdemokratiets omgang med begrebet »fri adgang« somme tider er lidt lemfældig. Det eneste område, hvor vi i tidligere tider har haft totalt fri adgang, er på universiteterne. Der har været adgangsbegrænsning på stort set samtlige andre uddannelsesinstitutioner, og de, der ikke kunne komme ind dér, kunne så blive opsuget helt kritikløst af universiteterne. Jeg tror ikke, det er den situation, Socialdemokratiet ønsker tilbage.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det, jeg forsøgte at give udtryk for i min ordførertale, var ros til fru Elisabeth Arnold for den stillingtagen, fru Elisabeth Arnold har i denne sag, nemlig i forhold til det store, nye adgangsguleringssystem, som undervisningsministeren har udsendt til høring.

Jeg forstod af teksten i Politiken, der i hvert fald ikke blev dementeret, at fru Elisabeth Arnold mener, at man skal lægge nogle retlige principper til grund for optagelsen på en videregående uddannelse. Det, de studerende skal vide, er, hvad de skal præstere for at blive optaget, så de ikke gennemgår en ungdomsuddannelse og derefter skal vurderes endnu en gang